

בית תורה וחסד "עטרת מרדכי אליהו"

על שם ולעילוי נשמת מו"ר מרן הראשל"צ המקובל האלקי הגה"צ הרב **מרדכי אליהו** זצוק"ל זיע"א
 הרב זכריה מדאר א 31 רחובות. 08-9397933/054-4477562. ateretme@gmail.com

עטרת תפארת

פרשת: **ויגש**
 מס' 31

אורייתא
 הפרשה מוויית נשית

הקטנים היו מגיעים עם אמותיהם ומתחנכים בראיית המעמד הנורא של "הקהל".

פעם היה הרב בחו"ל והתפלל באחד מבתי הכנסת שם, והנה הוא ראה שבליל שבת לא הגיעו ולו ילד אחד לבית הכנסת. כשעמד לדרוש אמר להם: "איזה חושך שורר בבית הכנסת הזה".

כששמע הגבאי את דבריו אמר לו: כבודו רוצה שאני אדליק עוד כמה אורות? צעק הרב: "שבת היום!" ובודאי שלא לזה התכוון חלילה. והמשיך ואמר: "רבותי, אני רואה חושך נורא... ייש כאן חושך נורא כיון שאין אפילו ילד אחד בבית כנסת".

והוסיף ודיבר על חשיבות חינוך הילדים, ושיש לדאוג להביאם לבית הכנסת, וזו הערובה להמשך קיום הקהילה גם בדורות הבאים.

החינוך מקטנות הוא שורשי ויסודי, ולכן טעות ללמד ילד קטן שרק התחיל לדבר שיאמר "אבא" או "אמא", או שמות האחים בבית וכדו', אלא צריך מיד ללמדו לומר: "תורה ציוה לנו משה מורשה קהילת יעקב", וכך מחנכים אותו בדברי תורה כבר בעת פתיחת פיו, ומעלה זו חשובה היא עד למאוד ותניב פירות ופרי פירות יפים וחשובים.

(מעובד מ"דברי מרדכי")

"פי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי" (מ"ד, ל"ד)

דוד הרב, הרה"ג יהודה צדקה זצ"ל, ראש ישיבת 'פורת יוסף', היה מדגיש את המוסר הגדול שיש בפסוק זה:

כאשר יעלה האדם לשמים הוא יצטרך לתת דין וחשבון מפורט כיצד דאג לחינוך ילדיו.

הילדים הם פיקדון שהקב"ה הפקיד בידינו, כדי שהעולם יוכל להמשיך להתקיים כרצונו, על פי חוקיו, משפטיו ותורותיו.

ישאלו את האדם: באיזה תלמוד תורה או באיזו ישיבה למדו ילדך? כמה עקבת אחרי ההתקדמות שלהם? כמה השקעת בהם כדי שיוכלו להתקדם ולגדול כתלמידי חכמים?

יהיה מי שיענה שהוא שלח את ילדיו לתלמוד תורה או בית ספר תורני, אך השאיר את מלאכת החינוך לצוות החינוכי, מבלי לדרוש ולשאול בשלום הילד...

ידוע כי למעמד הקהל נדרשו הנשים להגיע. ושואלים: אם הנשים תגענה מה יעשה עם הטף שנשאר בבית ללא השגחה? אלא אדרבה הילדים

תאמר לבית יעקב
 שירת שחופני לטרן הרב בנושאי הכית והיהודי

עשרה בטבת

יש שם ימים שכל ישראל מתענים בהם מפני הצרות שאירעו בהן כדי לעורר הלבבות לפתוח דרכי התשובה ויהיה זה זכרון למעשינו הרעים ומעשה אבותינו שהיה כמעשינו עתה עד שגרם להם ולנו אותן הצרות. שבזכרון דברים אלו נשוב להיטיב שנאמר והתודו את עונם ואת עון אבותם וגוי' (הרמב"ם)

ביום זה צר נבוכדנצר מלך בבל על ירושלים וסגר אותה מכל עבר במצור ובמצוק, ומזה נמשך חורבן הבית ראשון וגלות העם.

וכן נקבע ע"י הרבנות הראשית ליום הקדיש הכללי- לכל אותם יהודים שנהרגו ויום פטירתם לא נודע.

בשבת לפני י"ז בתמוז ו"י בטבת מכריזים על הצום אחרי קריאת התורה לפני "אשרי", להודיע לקהל באיזה יום יחול הצום.

תענית עשרה בטבת נקבעה כחלק מתעניות על ענייני חורבן בית המקדש. אמנם היא מהצומות הקלים שבמקרה שיש חולה מעוברת או יולדת - יש מקרים שאינם צריכים לצום.

אעפ"י שהתענית מתחילה מעלות השחר ישנם חלק מהדברים שאסורים כבר מהלילה - כמו שמיעת שירים וכדו'. הצום מתחיל מעלות השחר, אך אם הולך לישון בלילה שלפני ורוצה לקום ולאכול עוד לפני עמוד השחר- יכול, ובלבד שיתנה שכך יעשה. אמנם עפ"י תורת הסוד - אם הלך לישון והתנה יכול רק לשנות את אופן הליכה ולאכול. (משיעור שמסר הרב זצ"ל טבת תשנ"ח)

פיה פתוחה
 נשים ונפלאות

מתאמץ למען שלום-בית

אדם אחד טען בפני הרב בבית הדין בבאר שבע שאשתו בגדה בו כי היא הולכת מוקדם מידי לעבודה וחוזרת מאוחר מידי. האשה היתה הולכת לשטוף בית-ספר שלם, כדי שיהיה להם מה לאכול בבית, והוא היה מתלונן על כך שהיא נעלמת שעות והיה חושד בה.

הרב זצ"ל שמע את הסיפור, הלך למקום שבו הם גרים ב-07:00 בבוקר, השעה שבה היא נוהגת לצאת מהבית, ובדק בעצמו. הוא חיכה שם בתחנה, משם עלה באוטובוס לתחנה המרכזית ומשם למושב שבו היא עובדת. הוא שיער בדעתו כמה זמן לוקח לשטוף בית-ספר, וחיכה שם את הזמן הזה. כשסיים, חיכה בתחנה, בדיוק לזמן שיבוא האוטובוס, עד שהגיע אליהם הביתה בחזרה. והנה ראה שהזמן שהוא הגיע הוא בדיוק הזמן שהאישה היתה חוזרת לביתה.

בא הרב לבית הדין ואמר לבעל: אתה חושד לשווא באשתך. הנה הקדשתי יום שלם ובדקתי את הזמנים של האוטובוסים והנה היא לא הולכת לשום מקום אחר, וגם אין לה זמן ללכת לשום מקום. וכך באו הדברים על מקומם בשלום.

(אביהם של ישראל" 2)

עטרת מרדכי אליהו

בית תורה וחסד

רחובות

בית מדרש יום ומוצת לילה, לימוד משניות והוזהר הקדוש לעילוי נשמת הנפטר, ובית תחמוי לזקקים על שם ועילוי נשמת מרדכי מרן הראשון המקובל האלשי הנחיצ הרב מרדכי אליהו זצ"ל זי"ע

עלון מס': 83

פרשת: ויגש

עטרת מרדכי לילדים

מעשה רב

תוכל לשמור לי על הספר?

זכינו לקחת את בגנו שילה, בגיל 3, לחלקיה אצל מו"ר הרב זצ"ל. נדענו מתחילה, וכך גם נמסר מהלשכה בשם הרב, כי למרות העמס העצום של הפונים לרב, שיקלאו את המדרגות והרחבה כלה, הרי ברגע שנגיע עם הלד, הרב יקדים לקבל אותנו בשמחה. ואכן כך היה. הרב קבל אותנו בשמחה, במאור פניו הקדושות, שמח אותנו במשמעות מנהג החלקיה, ברוך את כל המושפחה ואת הבר, ובעדינות רבה גזר תלתל מאחורי הראש מבלי שהבנו רגיש.

בקשנו להעניק לרב "מתנה", למרות שידענו מראש כי הרב לא לוקח מאומה משום אדם בעולם!

ובכל זאת, מאוד רצינו להוקיר תודה. עטפנו בבית את הספר "אנציקלופדיה לחכמי תימן" שצאח באותם הימים, בתקנה שיתכן ועידן הספר אינו נמצא בספריית הרב. מסרנו את הספר העטוף בידי הבר הקטן, והוא הגישו בשמחה לרב.

והרב – זרח מאשר לפנינו, נטל את הספר בנדיו, הביע תודה רבה ואמר שאכן הוא מאוד אוהב ספרי למוד וישמח בספר הזה. הוא לא רצה לפגוע בבר, ולכן הוא אמר לו: "בקשה קטנה יש לי, שהבר ישמר לו את הספר בבית, ותמיד כשאצטרך אותו אבוא אליכם ואשתמש בספר". עד היום הספר מנח שמור אצלנו. ונאחנה, מה נעשה, עודנו מצפים בתחנה לזכות לזיו פניו הקדושות שיבוא ויגען בספר, וספרו שלו עודנו זכות רבה עבורנו בהיותו מנח בביתנו.

(אביהם שלישראל 1)

חידושים בפרשה

שבת שלום ילדים יקרים,

שבת שלום ילדים יקרים,

בפרשת ויגש רואים את גבורתו של יהודה. באשר הוא צריך לדבר עם יוסף, הוא מדבר דברים קשים במלים רכות. זו גבורה הרבה יותר גדולה מאשר לדבר רק דברים של התרפסות או רק דברים קשים.

מצד אחד אומר יהודה ליוסף: "ואל יחר אפך בעבדך". "מכאן אתה לומד שדבר אליו קשות".

אחר כך הוא אומר לו: "כי כמוך כפרעה" - חשוב אתה בעיני כמלך.

נראה כאלו מדבר אליו בכבוד, אבל בתוך המלים הללו יש דבור קשה. "מה פרעה גזר ואינו מקיים, מבטיח ואינו עושה, אף אתה כן. וכי זוהי שימת עין שאמרת לשים עינך עליי?".

לדעת לא להתפרץ כבעש לדברים שאין בהם תועלת, זו גבורה.

לומר דברי נימוס עם אמירה ברורה ונחומה, זו גבורה.

גבורה היא גם אמיץ של אדם לעמוד בדבריו, גם אם הם מאוד מחביים. גבורה היא העבדה שאדם לוקח על עצמו אחריות וגם מבצע. על השבונו ולא על השבון אחרים. גבורה היא גם הכוח לעשות את מה שאתה מאמין בו למרות שזה לא כל כך מקובל.

וזו גבורתו של יהודה.

הגבורה הזאת הביאה אותו בסופו של דבר אל המלכות. הגבורה הזאת נדרשת על-מנת להקים את מלך המשיח שבא מיהודה. ויהי רצון שנגאה את בואו במהרה בגמינו אמן. (מעבד מתוך "אביהם של ישראל על

גדולים צדיקים

רבי נתן מברסלב

רבי נתן שטרנהרץ, המוכר גם כרבי נתן מברסלב או רבי נתן מנמירוב, או בראשי התבות מוהר"ת נולד בט"ו בשבט ה'תק"ם.

היה תלמידו המבוקש של רבי נחמן מברסלב, מפיץ תורתו המרפזי, ומנהיגה-בפעל של חסידות ברסלב אחרי מות רבו.

נולד לנפתלי הרץ, סוחר אמיד מהעיר נמירוב, בילדותו פנה "העלוי מנמירוב". בשנת 1802 היה אמור לעבר לברדיצ'ב, אך באותה שנה הגיע ר' נחמן לברסלב הסמוכה, ר' נתן עם שנים מחבריו החליטו לנסע לצדיק. ר' נתן מיד נקשר לרבו העתידי, הפך תלמידו הקרוב ביותר, ולנה אותו עד מותו של ר' נחמן בעיר אומן ב-1810.

בשנת 1822, לצא ר' נתן למסע לארץ ישראל ושהה בה מספר חדשים. ר' נתן העלה על הכתב את כל התורות והמאמרים ששמע מר' נחמן.

לאחר מותו של ר' נחמן נסה ר' נתן לשמר את חסידות ברסלב. הוא תקן עליה לציון וקבוץ חסידי בראש השנה והיה נוסע בין קהלות החסידים בערים הסמוכות, וכן הדפיס את ספרי ר' נחמן.

ר' נתן לא טען להיותו האדמו"ר של חסידי ברסלב, אלא המנהיג והמאחד, ולשיטתו הרבי נשאר תמיד ר' נחמן. בעשרה בטבת ה'תרי"ה (שנת 1844) נפטר ונקבר בבניסה לבית הקברות היהודי בעיר.

זכותו יגן עלינו

חידות

שאלות בפרשה

1. מי הסכים להיות עבד במקום אחיו?
2. מדוע יוסף מבקש "הוציאו כל איש מעליו", לפני שהתגלה לאחיו?
3. עד היכן נשמע קול בכיו של יוסף?
4. מה שולח יוסף לאביו?
5. מה עשה יעקב כאשר שמע את הבשורה ש"עוד יוסף חי"?
6. איזה צווי החטונה יעקב אבינו שיצחק אבינו לא החטונה?
7. כיצד לומדים מיוסף מצות כבוד הורים?
8. בן כמה היה יעקב כאשר הגיע אל פרעה?
9. היכן התישבו בני יעקב ומדוע?
10. באלו ברכות מברך יעקב אבינו את פרעה?

תשובות ניתן למצוא על אימייל: ateretme@gmail.com

562-4477-56 / 153-56-4477 / אימייל: ateretme@gmail.com

העלון מוקדש לע"נ: ישראל כלפו בן ריחנה רחל ז"ל, שלום בן סאלם ז"ל,

מלדה בן איילא, יהושוע בן דוד הלוי, חי בן רחל, זבה בת מרים, ראובן בן מסעודה, מרדכי יהושע בן צבי אלימלך ולאח, אסתר בת חוה, מיכאל בן גמילה, גילה בת ציונה בת שבע ז"ל בת ברכה תחי, טרפו בת אצ"ש, יהונתן בן מלכה, רחמים בן רחל, מרי בת רחמה, דוד ציון חיים בן שרה ואברהם, רחמים בן מרגינה, יעקב בן שרה, כדיה בת מנחם, בתיה בת מדלן, רבי חיים ועקיב בר שמחה ומימון, דזי בת גורגיייה, מאיר (אלמלח) בן שלום וחנה, נסריה בת רחל, ת.נ.צ.ב.ה.